

LXI.

MEMORIAM

VIRI PRAENOBILISSIMI AMPLISSIMI
ET CONSVLTISSIMI

DOMINI

MICHAELIS THOMASII

IVRIS VTRIVSQUE DOCTORIS

ET CAVSSARVM PATRONI

D. XXVIII FEBR. A. R. G. 1639

PLACIDA MORTE EXTINGTI

HOC PROGRAMMATE FVNEBRI

COHONESTAT

ACADEMIAE LIPSIENSIS

RECTOR.

Biogr. erud.
D. 230, 22.

Vitt. Erud. fong. - M. J.
H. M. Ge...

celebre est THOMASIORVM nomen in republica litteraria. Nec sola Lipsia THOMASIOS, qui vti urbem patriam: ita Germaniam vniuersam illustrarunt, felici partu edidit, sed aliae etiam Siciliae in primis et Hispaniae vrbes *Thomasios* produxerunt, cum nostris comparandos, immo, si illustres natales et dignitates illorum eminentes spectaueris, iisdem, multis fere parangis, anteferendos. Protulit Sicilia tres in primis *Thomasios*, *Carolus*, *Iulium* et *Iosephum Mariam*, ab ANTONINO MONGITORE in Bibliotheca Sicula ^{a)} descriptos, variis ingenii monumentis aliisque meritis celebratos, de quibus nonnulla differemus. *Carolus Thomasius*, Ragusae, ^{b)} Siciliae vrbe, natus est d. XVII. Octobr. A. MDCCXIV. parentibus *Ferdinando Thomasio*, Montis Clari Barone, et *Isabella Restia*. A. MDCCXXXVII. primum lapidem ad fundandum in Sicilia oppidum Palmae iecit, atque a PHILIPPO IV, Hispaniarum Rege, Ducis Palmae titulo A. MDCCXXXVIII. insignitus fuit, non sine animi sui dolore, ab honorum et ambitionis stimulo alieni. A. MDCCXL. in gratiam fratris sui, *Iulii Thomastii*, sponsam sibi paratam ac Principatum cessit, et Panormi Clericorum Regularium Ordinem A. MDCCXLI. est amplexus. A. MDCCLVIII. Romam petiit, et ibidem Pontificibus, ALEXANDRO VII. et CLEMENTI IX. carus, ac Purpuratis Patribus, *Valdarico Carpegnae*, *Gregorio Barbado* et *Sfortiae Pallauicino* familiaris, Romae ipsis Cal. Ian. A. MDCCCLXX. decessit, euulgatis multis operibus, ad Theologiam scholasticam et moralem pertinentibus, longa serie a MONGITORE p. 131. recensitis. Eius frater geminus fuit *Iulius Thomasius* et *Carus*, Dux Palmae, a Carolo II. titulo Principis Lampadusae auctus, qui a pietatis studio celebratur. Obiit d. XIII. Aug. A. MDCCCLXVII. Palmae cum hac inscriptione sepultus:

IVLIUS THOMASIVS ET CARVS
VT VITAE FABVLA Aevi VMBRA
FATI DIES
MENTI ASSIDVA RECORDATIONE
OBSERVARENTVR
VIVENS SIBI POSVIT.

Scripsit Etrusco sermone *Breuem Notitiam Equitum S. Iacobi*, *Instructionem pro filio suo Ferdinando*, *Italiam et Germaniam peragraturus* et *Epistolas*, quae omnia in *Blasii a Purificatione* Vita eius Romae A. MDCCXXXV. 4. edita habentur. ^{c)} *Iosephus Maria Thomasius*, *Iulii Thomastii*, Palmae Ducis, filius, Alicantae in Sicilia natus d. XII. Sept. A. MDCCXLIX. Clericorum Regularium Ordini nomen suum Panormi dedit. Laudatur a singulari pietatis studio, Graece et Latine doctissimus fuit, et tandem a CLEMENTE XI. A. MDCCXII. Cardinalis factus, reluctante eius modestia, Romae A. MDCCXIII. primo Ianuarii extinctus est. Agit de eo MONGITORE in *Bibl. Sicul.* p. 390. et in *Append. P. II.* p. 43. nec non alii ab eo excitati scriptores. E nostris CHRISTIANVS GRUNDMANNVS in *Vrnis litteratorum T. VII. Miscell. Lips.* p. 351. eum magnis laudibus ornauit, et eius scripta, magnam partem, magni omnino facienda, recensuit. Cuius quidem et Presbyteri Panormitani de Cardinali Thomasio notitiae addimus, *Observationes* supra duos eius libros, *Codices scilicet sacramentorum et antiquos libros Missarum Romanae Ecclesiae* A. MDCCXXII. prodiisse; *Iacobo Laderchio*, infelici illi *Annalium Caesaris Baronii* et *Odorici Raynaldi* Continuatori, fortasse adscribendas. In his *observationibus* obiicitur Thomasio Cardinali, quod *Paschasium Quesnellum eruditum* vocarit, quod solennitatem Cathedrae S. Petri post saeculum octauum reiecerit, quod inter primos sit, qui in dubium vocarint, *Anastasium vitarum Pontificum* esse Autorem. Obiiciuntur ei alia, quae Cardinalem fere haereseos suspectum reddere debent. Sed masculum hic Purpuratus Pater est nactus vindicem, auctorem anonymum *Defensionis* ^{d)} *librorum Liturgicorum Ecclesiae Romanae et sacrae personae venerabilis Cardinalis etc.* Panormi A. MDCCXXIII. 4. excusae; in qua multa, nec nostris hominibus inutilia, afferuntur. Sed ab illustribus Siciliae Thomasiis ad *Michaelem Thomasium*, *Taxaquetium*, est progrediendum. Hic Balea-

a) Tomus I. A. MDCCVII. et T. II. A. MDCCXIV. Panormi in fol. prodiit.

b) NICOLAUS TOPPIVS in Bibliotheca Neapolitana p. 60. per errorem sine dubio eum *Capuanum* appellauit, quod *impudentissimo mendacio*, parum quidem modeste, fieri affirmat ANT. MONGITORE p. 130.

c) Vid. MONGITORE *Bibl. Sic.* p. 416.

d) *La Difesa de' libri Liturgici della Chiesa Romana e della sacra persona del Venerabile Cardinale, GIUSEPPE MARIA TOMASI, Cberico Regolare, illustratore e divulgatore di essi. Contro certe Osservazioni sparse d' intorno.* plag. XVIII.

Balearis Maioricensis, teste NICOLA O ANTONIO, in Bibliotheca Hispana, *) tum Ilerdae apud Catalanos, tum Bononiae in Italia Iuri operam dedit, ad quod studium non leui eloquentiae, historiarum et philosophiae cognitione se praeparauerat. Synodo Tridentinae interfuit Canonum Doctor, postea sub auspiciis PII V. et GREGORII XIII. Decretum Gratiani emendauit, teste LATINI LATINI, Viterbiensis, carmine, ad Antonium Augustinum, Archi-Episcopum Tarraconensem perscripto, et, a NICOLA O ANTONIO, in Bibliotheca citata, producto:

Viderit haec Pyrrhus, videat quoque Fuluius at me

Non Petrus id Ciacconius.

Nec mihi iamdudum coniunctos inter Iberos

Thomas Michael perdocent.

Quorum lecta piis solers industria

Ad Gratiani vulnera

Non sananda modo sed restituenda nitenti

Fructus perennes parturit.

Hos ego censores vitae morumque magistros

Libenter Antoni sequor.

Successit Michael Thomafius Antonio Augustino in Episcopatu Ilerdensi. Edidit Lactantii Opera Antuerpiae A. MDLXX. 8. sed, vt orthodoxum magis redderet Christianorum Ciceronem, eum nonnulla contra fidem MSSorum emendasse affirmat RICHARDVS SIMONIVS in Epist. select. T. II. Ep. 25. p. 172. seqq. editionis recentissimae, et in Bibliotheca Critica T. II. p. 442. Publicauit alia Michael Thomafius, reliquit nonnulla in MSto, a NICOLA O ANTONIO l. c. recensita, f) et de Michaele Thomasio Lipsiensi potius dicendum est, Jacobi Thomafii filio, et Christiani ac Godofredi Thomafiorum fratre.

De Iacobo Thomasio, felicissimo hoc trium filiorum Parente, paullo post exponemus, si prius Christianum et Godofridum eius filios laudauerimus.

Christiani Thomafii nomen nemo ignorat, illustrem Lipsiensem, Potentissimi Borussiae Regis Consiliarium intimum, Vniuersitatis Fridericianae Directorem ac Professore Primarium, et Facultatis Iuridicae Ordinarium, qui quanquam d. XXIII. Sept. A. MDCCXXVIII. e viuis sublatus fuit; eius tamen nomen, quamdiu Philosophiae et Iurisprudentiae, quam vtramque scriptis suis illuminauit, honos habebitur, nunquam interibit. Viuit adhuc Godofridus eius frater Norimbergae, et vtinam quamdiutissime, artis salutaris decus, Medicus elegantissimus, carissimum Musis caput, et selectissimae Bibliothecae Possessor.

Coluit autem noster MICHAEL, Lipsiae d. XXIX. Ian. A. MDCLXXIV. in lucem editus, cum Christiano et Godofrido ex prima vxore, Weberia, natis, parentem, Iacobum Thomafium, Eloquentiae Professore Publicum Ordinarium, Academiae Decemvirum, Collegii minoris Principum Sodalem, Scholaeque Thomanae Rectorem, matrem autem Mariam Elisabetham, natam Eichborniam, Ioannis Hornschugbri, Professoris quondam Graecae linguae publici, relictam viduam. Auis paternus fuit Michael Thomas, Hereditarius Trofchenreuthi et Wiedersbergae, I. V. Doctor et Practicus Lipsiensis. Auis paterna fuit, Anna, D. Jacobi Schultesii, Icti, Ducum Saxonorum Altenburgicorum Consiliarii et caussarum Patroni, filia. Auis maternus fuit Georgius Eichborn, Senator et Praetor Lipsiensis, Tutoriaeque administrationis Assessor.

Proauus maternus fuit Bartholomaeus Eichborn, Senatus Lipsiensis Senior et aedilis vrbis, Munnerstadii in Franconia ortus. Auis materna fuit Agnes, nata Schadia, M. Matthaei Schade, I. V. Candidati et Senatoris Heiburgensis, filia.

In primis autem in magna felicitate collocandum est, quod noster Michael Patre Iacobo Thomasio natus fuit, Philosopho et Philologo insigni, viro pio, Polyhistoro magno, et, quod raro coniunctum esse solet, modestissimo, qui suo se modulo metitus semper est, et haec ad Christianum Daumium d. XIII. Febr. A. MDCLVI. inter alia perscriptit, ex eius Epistolis MSSis, quarum LXXVI ad Daumium a nobis possidentur, hic communicanda: Aequali conditione homines sumus. Quotidie fere mihi vsu venit, vt errores meos agnoscam, et corrigam, siue a me, siue ab aliis edoctus. Etsi vero incomparabilis hic Parens Michaeli nostro, puero decenni, fuit ereptus Mater tamen nihil eorum, quae ad Michaelem suum, et capitibus religionis, et bonis litteris, instruendum, facere possent, intermisisse censenda est.

A. MDCCXI. albo ciuium inscriptus THOMASIVS in scholis Ioannis Cypriani, Adami Rechenbergii, qui sororem suam natu maiorem vxorem duxerat, Io-

Henri-

e) in Bibliotheca Hispana Noua et quidem T. II. pag. 117. Romae A. MDCLXXII. fol. publicato.

f) Vide etiam de Michaele Thomasio ANTONII AVGVSTINI Dialogos de emendatione Gratiani p. 26. 66. 238. 271. ex edit. a STEPHANO BALVZIO. A. MDCLXXII. Lutet. Paris. 8. euulgata.

Henrici Ernesti et Hieronymi Dicelii philosophiam excoluit, post duos annos, profectuum, quos fecerat, specimen publicum in Philosophorum Cathedra edidit, defensa publice d. XI. Nou. A. MDCCXCIII. M. *Ioannis Gottlob Vulpii*, de *uiuicomburio orthodoxorum, a Papistis iniuste introducto*, dissertatione. Postquam autem Iurisprudentiae studio se addicere constituerat: celebres illius aetatis Iureconsultos, *Bartholomaeum Leonbardum Schwendendorfferum*, *Andream Mylium* et *Lüderum Menckenium* adiit, et sub huius praesidio in Cathedra Iureconsultorum selectas iuris civilis controuersias disputando excussit, non infalutatis *Christiani Weidlingii*, affinis sui, recitationibus. A. MDCCXCVII. Cal. Iul. Praefide eodem *Menckenio*, de *praerogatiua agnatorum prae cognatis in suscipienda tutela curaue quoad allodium et feudum*, ex Cathedra Iureconsultorum, disputauit, eodem anno inter Candidatos, ad Facultatem promouendos, et in numerum Aduocatorum receptus. Inde iter per Germaniam in Belgium suscepit, atque ex illo reuersus, *Vittebergam* concessit, ad summos in Iure honores capessendos, quod etiam factum est d. XV. Sept. A. MDCCC I. habita non sine applausu, sub praesidio *Doctores Georgii Michaelis Heberi*, de *exceptionibus Iudici opponendis*, dissertatione auspicali. Eodem anno animum ad matrimonium appulit, d. XXII. Nou. cum *Elisabetha*, *Georgii Hauptii*, Senatoris et Mercatoris *Grimmensis*, filia, tunc *Henrici Wilhelmi Meyeri*, Senatus Lipsiensis Protorationarii, vidua, sacro solemnique ritu coniunctus. Haec parentem eum fecit quatuor liberorum, 1) *Gottlobii*, Philosophiae et Iuris Vtriusque Doctoris, d. VI. Iun. A. MDCCC III. nati, nunc caussarum Patroni, et quibusdam doctrinae speciminibus, ex Philosophorum et Iureconsultorum cathedra defensis, inclyti, 2) *Clarae Reginae*, natae d. VII. Sept. A. MDCCC V. d. XIII. Dec. anni sequentis mortuae, 3) *Sophiae Elisabethae*, natae d. XVII. Ian. A. MDCCC VII. et A. MDCCC XXIX. Viro Maxime Reuerendo atque Amplissimo, Domino *Gottlieb Gaudlitzio*, S. S. Theologiae Licentiato, et Concionatori Vespertino Thomano longe meritissimo, in matrimonium collocatae. Vidit ex hoc iucundo matrimonio nepotes neptesque noster THOMASIVS 1) *Fridericam Rabelem*, d. VII. Sept. A. MDCCC XXX. natam, 2) *Gottlieb Fridericum*, d. XIII. Augusti A. MDCCC XXXIV. natum, sed haec neptis et hic nepos A. MDCCC XXXV. vno fere eodemque tempore immatura morte decesserunt. 3) *Iacobum Thomam*, d. XXX. Ian. MDCCC XXXVI. natum, 4) *Dorotheam Elisabetham*, d. XVIII. Iun. A. MDCCC XXXVIII. natam, ambo per Dei gratiam superstites. Sed regrediendum est a matrimonio filiae ad matrimonium Parentis. Is enim d. XVIII. Ian. A. MDCCC IX. secundum filium ex sua coniuge sustulit, *Traugottum* nomine, iam vero I. V. Doctorem, qui disputationibus pariter ac recitationibus de Academia bene promereri studet.

Symbolum NOSTER, vocem *humilitatis*, sibi elegerat, et reuera *humilem* vbique se exhibere contendit. Pauca cum aliis, sed eo frequentius cum Deo locutus est. Locutus est cum Deo domi, locutus est cum eo in sacris publicis, quae diligentissime frequentauit, vereque de illo affirmari potest, eius vitam, per viginti fere annos, non nisi perpetuam mortis meditationem fuisse. Excitauit se variis sententiis, quas vbique fere manu sua adscripsit, v. c. *disce mentis tranquillitatem; Amice viue deuote, vt possis mori in pace.* In ultimo, quo laborauit morbo, *clepsydram* suam, qua alias vsus est, lecto suo apponendam curauit, cui praeter alia, contra terrorem mortis facientia, haec verba inscripsit: *Desinet meum tempus.* Et certe desit eius tempus. D. XXI. Febr. concioni pomeridianae interfuit, et saluus atque incolumis quieti se tradidit. Sed illa quies haud parum fuit interrupta, postquam vehemens frigus eum adoriebatur, et postea inflammatio pulmonum cum febre acuta sequebatur, quam multum spūti cruenti excipiebat. Mala etiam tussis pectus tundeat, et aegrotus spiritum difficulter trahebat. Quanquam autem respiratio, medicaminibus ab Excellentissimo Domino D. *Quellmaltzio* adhibitis, per primos morbi dies facilius procedebat; aestus etiam febrilis per interualla imminuebatur: illa spes tamen non fuit diuturna, febre acuta, tempore vespertino, vna cum reliquis symptomatibus, maiori cum impetu, redeunte. Hinc etiam factum est, vt reliquis corporis viribus, satis quidem, vel ob habitum corporis, vel ob prouectam aetatem, exiguis, in dies magis magisque imminutis, NOSTER THOMASIVS d. XXVIII. Febr. circa horam I. matutinam Spiritum suum Seruatori suo, IESU CHRISTO, reddiderit. Vixit NOSTER sexaginta quinque annos et quatuor hebdomadas. Dies eius emortualis in diem *Macarii* incidit. Bono sane omine. *Μακάριος ἐστὶν ὁ περὶ αὐτοῦ.* Beati enim sunt mites.

P. P. Lipsiae Fer. I. Paschat. A. R. G. MDCCC XXXIX.

EX OFFICINA LANGENHEMIANA.

7 et d. 13. Octob.
1755. demortue.